

ПРОТОКОЛ

№ 1161

гр. Сливен, 24.07.2023 г.

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВЕН, IV СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Цанка Г. Неделчева

при участието на секретаря Галина Едр. Пенева
и прокурора Т. М. Е.

Сложи за разглеждане докладваното от Цанка Г. Неделчева Наказателно дело от общ характер № 20222230200163 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 13:30 часа се явиха:

За РП-Сливен, редовно призована, се явява прокурор Е..

Подсъдимият С. П. П., нередовно призован, не се явява. Представява се от адв.Д. Хр.Д. от АК-Сливен, назначен за служебен защитник.

Подсъдимият П. С. Й., нередовно призован, не се явява. Представява се от адв.Й. Д. от АК-Сливен, назначен за служебен защитник.

Свидетел пор.№ 4 – К. М. С., редовно призован, се явява лично.

Съдът констатира, че призовките до подсъдимите С. П. и П. Й. са върнати в тяхната цялост с отбелязване от съдебния връчител, че не пребивават на адреса, работят в А., по сведения на С.И.П. – съпруга на подс.П. и майка на подс.Й., която е уведомена за датата и часа на делото.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

Адв.Д.: Също моля да се даде ход на делото.

Адв.Д.: Моля да се даде ход на делото.

Съдът намира, че не е налице процесуална пречка за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД на делото при условията на чл.269, ал.3, т.4, б.“а“ от НПК.

Същото е във фазата на съдебното следствие.

САМОЛИЧНОСТ НА ЯВИЛИЯ СЕ СВИДЕТЕЛ:

К. М. С. – 36 г., български гражданин, с основно образование, неженен, работи, осъждан, без родство с подсъдимите.

ПРЕДУПРЕДЕН за наказателната отговорност по чл.290 от НК, обещава да говори истината.

СВИД.К. С.: Предупреден съм за наказателната отговорност. Обещавам да говоря истината.

РАЗПИТАН КАЗА: Знам, че съм тук за телефона на Г.. Датата не я помня, стояхме в нас аз и Г., спешно трябваше да пътувам, нямах пари и помолих Г. дай да заложим нейния телефон и като се върна ще го откупя. Дадох го на П. С. – С., отидох до тях да му го дам. Дадох му телефона, вземам парите, разбрахме се, че на другия ден ще отида да го откупя. Разбрахме се да ми даде 60, 70, 100 лева ли бяха, нещо такова беше. На другия ден отивам да го откупувам, П. взе да ме върти, че го бил загубил, взе да говори такива глупости. Взехме да обикаляме една седмица с Г. по заложените къщи и накрая го намерихме в заложената къща срещу Скорпиона, и извикахме полицаите. Даже човека от заложената къща каза, че този телефон го е оставил П.. Те знаят хората. Същата вечер когато заложих телефона и на следващия ден не съм се срещал с бащата на П.. Не съм подписвал договор за оставяне в залог на телефона на бащата на П.. Даже трябва да има видеозапис как аз му подавам телефона, той ми дава парите и на следващия ден пак трябва да го има този запис как отивам да му дам парите, пък той ми вика, че го е загубил. Когато отидох да оставя телефона при П. и на другия ден, когато отидох да му давам парите, бяхме сами, само аз и той. И друг път съм носил на П. да оставям неща в залог, цял град му носи. Не съм подписвал документи.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам въпроси.

Адв.Д.: Нямам въпроси.

Адв.Д.: Нямам въпроси.

Съдът, след като изслуша становищата на страните в процеса, намира че с оглед изявлението на свид.С., че не си спомня дата и суми, тъй като е минало дълго време, следва да бъдат прочетени показанията му, дадени пред орган на досъдебното производство на 22.04.2019 г. и на 18.07.2019 г.

ПРОКУРОРЪТ: Не се противопоставям.

Адв.Д.: Не се противопоставям.

Адв.Д.: Не възразявам да бъдат прочетени.

Съдът намира, след като изслуша страните, че са налице условията на чл.281, ал.4, вр.ал.1, т.2 от НПК, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРОЧИТА показанията на свид.С., дадени пред орган на досъдебното производство на 22.04.2019 г., находящи се на л.45, том 1 от ДП, и на 18.07.2019 г., находящи се на л.53, том 1 от ДП.

Съдът започна с прочитане показанията, находящи се на л.45, том 1 от ДП.

СВИД.К. С.: „На 03.04.2019 г. до адреса на който живея посочен по-горе дойде моята приятелка Г.“ – да. „Аз имах нуждата от пари, по-точно сумата от 50 лева, тъй като трябваше спешно да тръгна за гр.Варна и да хвана автобуса за там“ – да. „Поисках от Г. сумата от 50 лева, но тя нямаше“ – да. „След това Г. ми предложи да й заложа мобилния телефон, който ще откупя на следващия ден и ще й го върна“ – да, взаимно го решихме. Тя ме видя, че гледам телефона. „Аз се съгласих и тя ми даде мобилния телефон марка „Самсунг галакси ес 9“ лилав на цвят“ – вярно е. „След като го взех от нея, отидох и го заложих на един познат, който се казва „П.“ с прякор „С.“ и живее в кв.К.“ – да. „П. ми даде за телефона сумата от 50 лева и се уговорих с него да го откупя на следващия ден“ – да, нещо такова беше, 50-60 лева, нали трябваше и горница да му дам, щото никой не дава ей тъй. „На следващия ден се видях с П. и поисках да му откупя телефона на Г., който му бях дал, но П. ми отговори, че е загубил телефона и няма как да ми го даде“ – вярно е. „Г. дойде отново до адреса ми и поиска да й върна телефона, аз й обясних, че човека на който съм го дал го е загубил и няма как да й го върна“ – да. „На 22.04.2019 г. заедно с Г. отидохме до един сервиз за мобилни телефони, който се намира на бул.Ц.О., Г. видя, че там има изложен мобилен телефон като нейния, поиска да го види и установи, че това е нейния телефон, тъй като видя, че снимките в галерията са нейните, които е правила“ – да.

Съдът продължи с прочитане показанията на свид.С., находящи се на л.53, том 1 от ДП.

СВИД.К. С.: „Дата не се сещам, беше пролетта на тази година“ – да. „У нас живяха една седмица, Г. и приятеля й А. Б.“ – да, А. ей тъй стоеше само. „На мен ми се налагаше спешно да пътувам за гр.Варна, в 04,00 ч. с влака“ – да. „Нямах пари и Г. знаеше, че трябваше да пътувам, затова без аз да й искам, тя ми предложи да ми даде мобилния си телефон Самсунг, ес 9, лилав на цвят, като ми каза, да го заложа някъде и да взема пари за път и на другия ден да й откупя телефона и да й го върна“ – вярно. „Аз щях да отида във гр.Варна в 04,00 ч. и да се върна на същия ден следобеда“ – да. „Аз се съгласих да взема телефона на Г. и да го заложа“ – вярно. „Беше след полунощ, около 03,30 ч. когато извиках такси на фирма, мисля с тел.144“ – вярно. „Дойде шофьора и аз сам се качих в таксито, като първо отидох в кв.Надежда, в голямата заложна къща на площада в кв.Надежда, даже се скарах там със собственика, защото той ми каза, че не взимал телефони“ – да. „После тръгнах по казината там да го заложа на клиенти, обаче нямаха хората пари“ – това не е вярно, в казина не съм влизал него ден. Ако бях влязъл, щеше да стане друго, пак щях да заложа и да играя, нямаше да тръгна наникъде. „Тогава с таксито отидох до къщата на П. С., с прякор С.“ – да. „Той живее в кв.К., ходил съм там много пъти“ – да. „Той има табела окацион на пътната врата“ – да. „Това беше около 03,50 ч. и знам, че ми оставаха около 10 минути до влака“ – да. „Позвъних му на мобилния телефон, който номер завършва на 990 или 99“ – да. „П. излезе на прозореца“ – вярно. „Аз му казах – П., дай да заложа този телефон, като му показах телефона на Г. Самсунг ес 9 и му казах, че искам да го заложа за 50 лева и ще дойда същата вечер да го откупя, и че не съм толкова прост такъв скъп телефон да ти го оставя – продам за 50 лева“ – да, той тогава беше 1500 лева. „Той каза няма проблеми, даде ми 50 лева и аз му подадох през прозореца мобилния телефон“ – вярно. „Документи не съм подписвал, просто му подадох телефона, а той ми подаде 50 лева (две банкноти по 20 лева и една банкнота от 10 лева)“ – вярно. „Таксиметровия шофьор и той чу всичко“ – не съм сигурен дали е чул, може и да е чул. „Той е момче, около 35-годишен, плешив, слаб, ромски произход, от горната махала – от К., кара такси баща и син“ – имаше нещо такова, но няма спомен. „Двамата карат една кола – малка, към ф. „Старс“ на тел.144“ – да. „П. С. беше според мен дрогиран“ – да. „Аз

много бързах и веднага тръгнах за жп гарата“ – да. „Още като му заложих телефона на П., той като го разгледа го хареса и даже каза, тъкмо за жена ми“ – да. „Аз му казах, че няма да му го продам, още повече и за 50 лева и казах, че е на Г. на К. дъщерята“ – да. „След това аз веднага с таксито тръгнах към жп гарата, но изтървах влака“ – да. „После се ядосах и отидох и изиграх парите в едно казино“ – вярно. „Изобщо не отидох до Варна“ – вярно. „После се прибрах в нас, там на Г. казах, че съм заложил телефона й на П. С. за 50 лева, че съм ги похарчил, т.к си изпуснах влака“ – да. „По-късно на същия ден взех от Уестърн ЮНИОН 100 евро, пратени от майка ми (до кълбото – от Н.) от там се прибрах, взех А. Б. и заедно, беше следобед, час не знам, отидохме до спирката в кв.Българка, където е заведението Шаклиян“ – направо отидохме у тях – в П.. „От там по мобилния се обадох на П. С. и му казах „Ела на спирката до Шаклияна, да ти дам парите и да ми дадеш телефона на момичето“ – не, обадох му се и му казах, че отивам у тях. „П. каза, че идва и че трябва да ми каже нещо“ – той излезе направо на прозореца. „След 10-15 минути П. дойде с кола и дойде при мен на спирката“ – не е вярно, аз отидох до тях, както беше уговорката. „Аз тръгнах към него и му подадох парите – 50 лева“ – това не стана на спирката, а в тях, на прозореца, аз му дадох 20-30 лева горница тогава, защото никой няма да ти даде танти за танти ей тъй. „Той не ги взима“ – вярно, каза ми че го бил загубил. „Каза ми – Б., телефона го загубих, падна в някакво такси, и се правеше на ядосан“ – не, каза ми само че го е загубил, ама той за пет минути може да ти каже 101 лъжи. „Аз му викам – Тез номера ще ги правиш другаде, дай телефона“ – да, туй му го казах. „Той каза, че щял да го търси“ – вярно. „Стана скандал – точно пред клона на ОББ“ – не, стана пред тях, там вдигнах джабалата. „После той тръгна на някъде, аз се прибрах“ – аз тръгнах, той си се прибра вътре. „Многократно звъняхме по телефона на П., обаче той не си вдигаше телефона“ – туй е вярно. „Тогава тръгнахме да обикаляме по заложните къщи и го открихме в заложната къща срещу Скорпиона, като вътре бяха снимките на Г., от там отказаха да ми кажат кой го е оставил“ – не, той човека направо каза, че П. го заложил, С., изкара бележки и извикахме полицаите, но е вярно че намерихме там телефона. „Тогава отидох до полицията с Г. и отново отидохме с полиция там“ – вярно. „Вече тогава разбрах, че телефона е продаден на заложната от П. С. за около 350-400 лева“ – да. „Аз документи относно телефона не съм подписвал на П. С., не съм виждал бащата на П. С. и

никога не съм говорил с него“ – да. „На 13.05.2019 г. заминах да работя на морето и се върнах на 14.06.2019 г. (като още същия ден тръгнах обратно) и днес“ – да. „Да уточня, че вечерта като отидох при П. С., цялата работа беше около 2 минути, докато той разгледа телефона и ми даде 50 лева“ – да. Телефона беше запазен, но беше много отдавна, не си спомням дали е имало наранявания по него, изобщо нямам спомен. Не съм говорил с Г. дали е имала пари, тя нямаше пари тогава и затова ми даде телефона, Защото ако имаше пари нямаше да ми даде телефона, щеше да ми даде пари. Естествено, че знам къде е П. С., в Лондон, в затвора, прибраха го вече. Оня ден имаше дело. И баща му е в А., и чичо му е там. В петък заминавам за Ф., имам автобусен билет.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам въпроси към свидетеля. Не възразявам да се освободи.

Адв.Д.: Нямам въпроси към свидетеля. Да се освободи.

Адв.Д.: Нямам въпроси към свидетеля. Да бъде освободен.

Със съгласието на страните съдът ОСВОБОДИ от залата свид.К. С..

Съдът констатира, че е изискал служебни справки, които са постъпили по делото.

ПРОКУРОРЪТ: Да се приемат.

Адв.Д.: Да се приемат.

Адв.Д.: Да се приемат.

По доказателствата съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА като писмени доказателства по делото постъпилата справка за съдимост на подс.С. П. П., постъпилата справка за съдимост на подс.П. С. Й., ведно със заверени копия на бюлетините му за съдимост и на съдебните актове, с които му е било определяно общо наказание, както и постъпилото писмо вх.№ п.д.16/04 г. от 28.03.2023 г. по описа на ОП-Сливен.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания по доказателствата.

Адв.Д.: Нямам искания.

Адв.Д.: Нямам искания.

На основание чл.283 от НПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ПРОЧЕТЕ И ПРИОБЩИ към доказателствения материал по делото всички писмени доказателства, събрани в хода на досъдебното производство и в хода на съдебното следствие, имащи значение за изясняване на обстоятелствата по делото и ги ПРЕДЯВИ на страните.

ПРОКУРОРЪТ: Запознати сме с писмените доказателства и нямаме възражения по тях.

Адв.Д.: Запознати сме с писмените доказателства и нямаме възражения по тях.

Адв.Д.: Запознати сме с писмените доказателства и нямаме възражения по тях.

На основание чл.284 от НПК съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ПРЕДЯВИ на страните вещественото доказателство по делото, а именно: 1 брой флаш-памет, запечатана с лепенка № В6372, прикрепена към кориците на ДП. _

ПРОКУРОРЪТ: Запозната съм с предявеното веществено доказателство, нямам възражения по него. Няма да соча други доказателства.

Адв.Д.: Запознат съм с предявеното веществено доказателство и нямам възражения по него. Няма да соча други доказателства.

Адв.Д.: Запознат съм с предявеното веществено доказателство, нямам възражения по него. Няма да соча други доказателства.

Съдът счита делото за изяснено от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И :

ПРИКЛЮЧВА съдебното следствие.

ДАВА ХОД на устните

С Ъ Д Е Б Н И П Р Е Н И Я :

ПРОКУРОРЪТ: Поддържам повдигнатите от РП-Сливен обвинения срещу П. С. Й. за извършени от него престъпления по чл.217, ал.3, вр.ал.1 от НК и по чл.316, вр.чл.309, ал.1 от НК, както и срещу С. П. П. за извършено от него престъпление по чл.310, ал.1, вр.чл.309, ал.1 от НК. Безспорно по делото от събраните доказателства – показанията на свид.И., свид.С., приложения по делото договор за покупко-продажба от 05.04.2019 г. между подс.Й. и ЕТ „С. 2000“ се доказва, че подс.Й. се е разпоредил с мобилен телефон „Самсунг Галакси Ес 9“, собственост на свид.И., оставен му в залог от свид.С.. Безспорно се установи, че на 04.04.2019 г., около 03,30 часа свид.С. и подс.Й. са се договорили да му остави в залог мобилния телефон срещу определена сума и че по-късно същия ден ще дойде да го откупи. Свид.С. е отишъл до дома на подс.Й. на 04.04.2019 г. за да вземе телефона според уговорката, но подс.Й. го е излъгал, че го е загубил и още на 05.04.2019 г., т.е. на другия ден подс.Й. е продал мобилния телефон за сумата от 430 лева. В последствие, въпреки многократните настоявания на свид.С. и на свид.И., подс.Й. категорично е отказал да върне мобилния телефон. Безспорно подс.Й. е осъществил престъплението по чл.217, ал.3, вр.ал.1 от НК като от обективна страна се е разпоредил с оставена му в залог вещ, а от субективна страна деянието е извършено при пряк умисъл като форма на вината. Подсъдимият е съзнавал, че продава заложена вещ за собствена полза. В хода на воденото срещу него досъдебно производство, на 08.07.2019 г. подс.Й. е представил пред водещия разследването полицаи неистински частен документ – договор за оказионна продажба на стоки от 05.04.2019 г., сключен между свид.С. и „Р. 1“ ЕООД, чийто управител и собственик е бил баща му – подс.П., с което от обективна и субективна страна е осъществил състава на престъплението по чл.316, вр.чл.309, ал.1 от НК. Подс.Й. е знаел, че представения от него по делото с протокол за доброволно предаване документ е неистински, но

въпреки това съзнателно го е представил да послужи на разследването. Безспорно от изготвената по делото съдебно-графическа експертиза се доказва, че представения пред разследващия полицаи договор за оказионна продажба от 05.04.2019 г. не е подписан от свид.С., като ръкописните текстове в този неистински частен документ са изписани от подс.П., баща на подс.Й.. Безспорно се доказва, че с цел да помогне на сина си да избегне наказателно преследване, подс.П. е попълнил бланка на договор за оказионна продажба на стоки, като собственоръчно е изписал като продавач имената на свид.С., попълнил е ЕГН-то и адреса му, описал е вещта мобилен телефон „Самсунг Галакси ес 9“, както и цената 50 лева, след което се е подписал срещу приемаща страна. С това си деяние подс.П. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъпление по чл.310, ал.1, вр.чл.309, ал.1 от НК, тъй като е създал този неистински документ в качеството си на управител на ТД „Р. 1“ ЕООД, т.е. длъжностно лице по смисъла на чл.93, ал.1, б. „б“ от НК. Предвид това моля да признаете подсъдимия П. С. Й. за виновен за извършено престъпление по чл.217, ал.3, вр.ал.1 от НК и за престъпление по чл.316, вр.чл.309 от НК, като за престъплението по чл.217, ал.3, вр.ал.1 от НК му бъде наложено наказание „Лишаване от свобода“ за срок от шест месеца, което да изтърпи при първоначален строг режим. За извършеното престъпление по чл.316, вр.чл.309, ал.1 от НК да му бъде наложено наказание „Лишаване от свобода“ за срок от шест месеца, което да изтърпи при първоначален строг режим. На основание чл.23, ал.1 от НК да му бъде наложено едно общо наказание, а именно „Лишаване от свобода“ за срок от шест месеца, което да изтърпи при първоначален строг режим. Както и моля съда да признае подс.С. П. П. за виновен за извършено престъпление по чл.310, ал.1, вр.чл.309, ал.1 от НК, като му наложи наказание „Лишаване от свобода“ за срок от шест месеца, което да изтърпи при първоначален строг режим. Считаю, че вещественото доказателство следва да остане прикрепено към кориците на делото докато приключат сроковете за обжалване на съдебното решение, след което да бъде отнето в полза на Държавата и унищожено като вещ без стойност.

Адв.Д.: Анализирайки показанията на свидетелите Г. С. И., К. М. С., П. Т. Г. и К. К. Д., считам че подзащитният ми С. П. П. не е извършил престъпление по чл.310, ал.1, вр.чл.309, ал.1 от НК. От събраните по делото доказателства считам, че С. П. не е извършил деянието по повдигнатото му

обвинение, защото не се доказва да е участвал в това престъпление. Вярно е, че според изготвената съдебно- графологична експертиза, а именно договор за продажба на оказионна стока е изготвен от длъжностно лице С. П. П., като същият се е подписал на приемаща страна, и както подчерта представителят на държавното обвинение, в самия договор за оказионна продажба и според вещото лице, изготвило графологичната експертиза № 305/05.04.2020 г., ръкописният текст в т.2, чл.1 от договора за оказионна продажба на стоки и подписът на приемаща страна, са изпълнени от подс.С. П. П.. Но също така са изписани трите имена, ЕГН и адрес на продавача свид.К. С.. Вярно е, че според експертизата подписът срещу продавач не е положен от свид.К. М. С., но считам че няма как подс.С. П. да състави договор за продажба без да му бъде предоставен документ относно лични данни от приносителя на телефона, а именно самия К. М. С.. От казаното дотук считам, че по отношение на подс.С. П. П. следва да бъде произнесен изцяло оправдателен диспозитив за повдигнатото му обвинение по чл.310, ал.1, вр.чл.309, ал.1 от НК. Вещественото доказателство след влизане в сила на присъдата да бъде унищожено.

Адв.Д.: Както Ви е известно, аз бях определен за служебен защитник по време на настоящото съдебно дело. Аз като служебен защитник не съм участвал в следствени действия по време на досъдебното производство. Не съм имал възможност да се срещна и да разговарям лично с подзащитния ми П. С. Й., поради което в интерес на защита на неговите права считам, че липсват достатъчно данни за престъпленията, за които му е повдигнато обвинение, а именно по чл.217, ал.3, вр.ал.1 от НК и по чл.316, вр.чл.309 от НК. Поради което моля същият да бъде оправдан. Ако прецените, че има достатъчно данни подзащитният ми П. С. Й. да е извършил тези престъпления, моля да му определите минимално наказание по Ваша преценка. Вещественото доказателство, както каза прокурорът и колегата адвокат, присъединявам се към тях.

Съдът счете делото за изяснено от фактическа страна и след съвещание ОБЯВИ присъдата си, като разясни на страните правото на жалба или протест.

Съдът ОБЯВИ, че мотивите ще бъдат изготвени в срока по чл.308, ал.2 от НПК.

Протоколът се изготви в с.з.

Заседанието по делото се закри в 14,48 ч.

Съдия при Районен съд – Сливен: _____

Секретар: _____